

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان هیجان مدار بر ناگویی خلقی و احساس تنهایی زنان متاهل

محل انتشار:

دوازدهمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

اشکان عالی محمدی - کارشناسی ارشد، روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی، ایذه، ایران

فرزانه صالحی - کارشناسی ارشد، روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

مینا محمودی تبار - کارشناسی ارشد، روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی درمان هیجان مدار بر ناگویی خلقی و احساس تنهایی زنان متاهل صورت گرفت. طرح پژوهش به صورت نیمه آزمایشی پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل و انتخاب تصادفی بود. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه زنان متاهل مراجعه کننده به خانه های سلامت شهر اهواز بود. نمونه گیری در این پژوهش به صورت نمونه گیری هدفمند صورت گرفت. بدین منظور ابتدا ۳۰ نفر از زنان متاهل انتخاب و پرسشنامه های ناگویی خلقی (الکسیتایمیا) تورنتو (۱۹۹۴) و احساس تنهایی برای بزرگسالان (SELSA-) را تکمیل نمودند و سپس به صورت تصادفی در دو گروه (۱۵ نفر در گروه آزمایش و ۱۵ نفر در گروه کنترل) تقسیم شدند. مداخله به صورت ۹ جلسه و دو جلسه ۵۰ دقیقه ای در هفته بر روی گروه آزمایش صورت گرفت. گروه کنترل در این مدت مداخله ای دریافت نکرد. داده ها پس از جمع آوری با استفاده از نرم افزار SPSS-۲۴ و روشهای تحلیل کواریانس تجزیه و تحلیل گردید. یافته ها نشان داد که درمان هیجان مدار بر ناگویی خلقی و احساس تنهایی زنان متاهل تاثیر معنادار داشته است.

کلمات کلیدی:

ناگویی خلقی، احساس تنهایی، درمان هیجان مدار، زنان متاهل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1480850>

